

LA DONA I LA XIQUETA EN LA CIÈNCIA

Avui celebrem el dia de la xiqueta i la ciència. Un dia per reclamar la igualtat de gènere, per mostrar a les dones que han contribuït als avanços en el món científic i no han estat reconegudes, i un dia per a incentivar a les xiquetes cap a la ciència perquè les dones som capaços d'excel·lir en qualsevol àmbit.

Fa cent anys la dona naixia, anava a "costura" i es casava. Aquesta trajectòria dissenyada a priori i traslladada de generació en generació es perpetuava, irremeiablement, en el temps gràcies a la societat patriarcal. En l'actualitat, les dones ja no són tan submises, ni tampoc segueixen aquestes directrius, almenys de manera tan restrictiva.

Hem guanyat molt de terreny en el camp de la igualtat; així i tot, encara ens queda molt camí per recórrer si pretenem aconseguir una vertadera igualtat de gènere.

La científica Chien Shiung Wu ja va constatar, no fa tants anys, que hi ha una percepció errònia en la societat: les dones científiques són vistes com unes solteres malforjades. Aquest prejudici podria ser un, entre molts, dels motius pel qual una xiqueta ni tan sols intenta acostar-se al món científic.

Sembla que és incompatible per a una dona dedicar-se a la investigació científica amb tindre parella i formar una família. Federico García Lorca amb la seua obra "Doña Rosita, la soltera" ja ho va deixar molt clar: la societat assenyala i discrimina la dona "matxutxa", veient-la com una dona grotesca i amargada. A pesar que ha passat ja un segle, les seues paraules encara perviuen i poden marcar la trajectòria professional d'una xiqueta. El món científic hui dia continua sent una àrea professional dominada majoritàriament per homes.

Històricament, les dones han trobat nombroses barreres per a participar en la ciència, incloent-hi l'accés limitat en l'educació formal, la discriminació institucionalitzada i la manca de reconeixement per les seues contribucions. És un fet que, actualment encara, les dones tenen moltes dificultats com és la falta de visualització: hem de treballar molt més que els nostres companys per a que es reconega el nostre treball i demostrar la nostra vàlua i sobretot perquè l'home està acostumat a dominar i no admet que ara arribem i li usurpem aquest dret que té per natura.

Hi ha molta gent jove que pensa que ja hem aconseguit la igualtat i que el moviment està derivant en un extremisme que no comparteixen. Aquesta desafecció cap al moviment feminista és preocupant, ja que, si bé és cert que hem guanyat molt en drets i oportunitats, i que la cosificació de la dona és una espècie de quimera que pertany al passat, també és cert que encara s'educa de manera diferent a les nostres xiquetes i xiquets i les expectatives socials que es creen al seu voltant són limitadores i les aboquen, si volen seguir el seu propi camí, a trencar-les.

Les dones que fan aquest pas són dones iconoclastes, dones valentes que posen per damunt el seu somni, la seua vocació, però, no ens enganyem, la

majoria d'elles cauen presoneres dels prejudicis i expectatives que la societat ha creat. Aquestes construccions socials i culturals són les que hem de canviar perquè són les responsables que moltes dones no trien la vida que veritablement somien i es queden limitades en una vida sense estímuls, en una vida unidimensional.

Per tot això, des de l'àrea de la Dona de l'STEPV, continuarem lluitant per unes polítiques d'igualtat, oferint a les alumnes des d'una edat primerenca l'oportunitat de desenvolupar la seua curiositat per la ciència mitjançant materials didàctics que desperten i fomenten la participació activa així com l'interès per les qüestions més tècniques i científiques.

Cal visibilitzar més a les dones notables que han aconseguit grans fites al llarg de la història, d'aquesta manera les xiquetes tindran referents i models als quals seguir, models que són font d'inspiració i apoderament per a les xiquetes en la seua persecució dels seus interessos en ciència i tecnologia.

És imperatiu continuar lluitant per la igualtat de gènere, igualtat que ens beneficia a tota la societat en general.

Per acabar, volem mencionar la bellíssima metàfora que va utilitzar el cap d'una tribu a l'hora d'explicar com entenen que ha de funcionar la societat: "Nosaltresensem que la tribu és com una àguila. Un ala es masculina i l'altra és femenina. I sols quan les dues ales són iguals, la tribu és capaç de volar."

DONES STEPV